

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1101/2020
18.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Живковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 857/17 од 12.09.2019.године и Вишег суда у Панчеву Кж1 8/20 од 13.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Живковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 857/17 од 12.09.2019. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 8/20 од 13.03.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 857/17 од 12.09.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, за коју је одређено да се неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом приватни тужилац је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд донети одлуку посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 8/20 од 13.03.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Панчеву К 857/17 од 12.09.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Ненад Живковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 11), 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде права на правично суђење из члана 32. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде или само одлуку другогостепеног суда и поступак врати на поновно одлучивање, или преиначи другогостепену одлуку и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу одбачен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) у вези члана 420. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу јер је на другачији начин описао телесне повреде у односу на кривичну тужбу, тачније повреде и латински називи истих нису идентичне повредама и латинским називима које се наводе у приватној тужби, па је очигледно да се окривљени приватном кривичном тужбом оптужује за једне повреде, а правноснажном пресудом осуђује за неке друге повреде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног. Ово са разлога јер су у прецизираној кривичној тужби приватног тужиоца од 14.06.2019. године, у образложењу исте наведене све повреде које су и наведене у изреци првостепене пресуде, а које је критичном приликом задобио оштећени, које све скупно представљају лаку телесну повреду. Битна обележја бића кривичног дела, су иста и у оптужном акту приватног тужиоца и у изреци пресуде, односно постоји истоветност чињеничног описа радње извршења предметног кривичног дела из изреке пресуде са чињеничним описом радње дела датог у оптужном акту приватног тужиоца,

а окривљени није оглашен кривим за више криминалних активности и већу криминалну вољу (већу „криминалну количину“) од оне за коју је оптужен. Дакле, како је чињенични опис у изреци правноснажне пресуде остао у границама чињеничног основа из приватне тужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, наводећи да је изрека пресуде неразумљива, као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП објашњавајући да суд даје потпуно нелогична образложења из којих изводи одговорност окривљеног и утврђено чињенично стање, а које утврђује из исказа приватног тужиоца који се базира једино на исказу сведока коме је оштећени препричао догађај, док сви остали сведоци упућују да окривљени није извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Како, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреде права на правично суђење из члана 32. Устава Републике Србије.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Живковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) и члана 485. став 4. и 484. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић